

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลการประเมินผลงานของผู้รับการทดลอง ๓ แบบ คือ การประเมินผลงานโดยการใช้การให้คะแนน การประเมินผลงานโดยการใช้เพื่อนเป็นผู้ประเมิน และการประเมินผลงานด้วยตนเอง ที่มีความตั้งใจต่อเนื่อง

สมมติฐานการวิจัย

๑. การประเมินผลงานของผู้รับการทดลองทั้ง ๓ แบบ จะทำให้ผู้ถูกประเมินเกิดแรงจูงใจต่อเนื่องแตกต่างกัน

๒. การประเมินผลงานแบบปลายเปิด อันได้แก่การใช้การให้คะแนนผลงาน และการให้เพื่อนประเมินผลงาน จะทำให้ผู้ถูกประเมินเกิดแรงจูงใจต่อเนื่องมากกว่า การประเมินแบบภายใน คือ การประเมินด้วยตนเอง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนวัดนางนอง (พิพัตน์) กรุงเทพมหานคร จำนวน ๔๕ คน สุ่มมาจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๖ ห้องเรียน ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย โดยใช้ตารางเลขสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

๑.๑ ปริศนาอักษรไขว้จำนวน ๓ ชุด คือ ชุดแบบฝึก ชุดที่ใช้เป็นแบบทดสอบในช่วงเวลาทดลอง และชุดที่เปิดโอกาสให้ผู้รับการทดลองเลือกทำในช่วงเวลาอิสระ

๑.๒ นิทานลับสมอง เป็นงานอีกชนิดหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้รับการทดลอง เลือกทำ ในช่วงเวลาอิสระหลังจากทำงานทดลองเสร็จแล้ว เป็นเนื้อเรื่องนิทาน ให้ผู้รับการทดลอง อ่าน และมีคำถามให้ตอบในตอนท้ายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทานที่อ่าน

๑.๓ เกณฑ์สำหรับการประเมินคะแนน

๒. เครื่องมือที่ใช้วัดแรงจูงใจต่อเนื่อง

๒.๑ แบบบันทึกพฤติกรรมและเวลาที่แสดงพฤติกรรม ในช่วงเวลาอิสระ

๒.๒ แบบสอบถามประเมินความสนใจในปริศนาอักษรไขว้ และความสนใจในการอ่านนิทาน

๒.๓ นาฬิกาจับเวลา

วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล

๑. สุ่มผู้รับการทดลองเข้ากลุ่มการทดลองกลุ่มละ ๑๕ คน ผู้รับการทดลองแต่ละคน เข้ารับการทดลองเพียง ๑ เงื่อนไขเท่านั้น

๒. เงื่อนไขการทดลองมี ๓ เงื่อนไข คือ การประเมินผลงานของผู้รับการทดลอง โดยให้ครูเป็นผู้ประเมิน ให้เพื่อนเป็นผู้ประเมิน และการประเมินผลงานด้วยตนเอง ใน กลุ่มที่ครูเป็นผู้ประเมิน ครูจะเป็นผู้ตรวจให้คะแนนและประเมินระดับคะแนนของผู้รับการทดลอง ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กลุ่มที่ให้เพื่อนเป็นผู้ประเมินผลงาน จะให้ผู้รับการทดลอง เปลี่ยนกันตรวจและประเมินผลงานกันกับเพื่อน และแต่ละคนจะต้องบอกให้เพื่อนในกลุ่มรับรู้คะแนน ของตนแล้วให้กลุ่มประเมินอีกครั้งหนึ่ง ส่วนกลุ่มที่มีการประเมินผลงานด้วยตนเอง ผู้รับการทดลองจะตรวจและประเมินผลงานของตนเอง โดยไม่มีผู้ใดมีส่วนรับรู้ผลการตรวจและประเมิน นั้นเลย

๓. ดำเนินการทดลองโดยจัดสภาพการทดลองให้ผู้รับการทดลองแก้ปัญหาปริศนา อักษรไขว้ ซึ่งเป็นงานหลักในการทดลอง เริ่มตั้งแต่การชี้แจงเงื่อนไขการทดลอง การฝึก การแก้ปัญหา แล้วทดสอบการแก้ปัญหาและประเมินผลงานตามเงื่อนไขการทดลอง หลังจาก ที่การประเมินเสร็จเรียบร้อยแล้วจะเป็นช่วงเวลาอิสระให้ผู้ทดลองอนุญาตให้ผู้รับการทดลอง

เลือกทำงานที่ผู้ทดลองจัดไว้ให้ตามความพอใจ ในช่วงนี้ผู้ทำการทดลอง จะสังเกตผู้รับการทดลองว่าหวนกลับมาแก้ปัญหาปริศนาอักษรไขว่ ซึ่งเป็นงานประเภทเดียวกับที่โตทำในช่วงทดลองหรือไม่ และจับเวลาที่ผู้รับการทดลองใช้ในการแก้ปัญหา ช่วงเวลาอิสระนี้กำหนดให้ ๕ นาที หลังจากนี้ผู้ทดลองจะบอกกับผู้รับการทดลองว่า หมดเวลา และจะให้ตอบแบบสอบถามต่อไป ถ้าผู้รับการทดลองคนใดยังสนใจที่จะอ่านนิทานหรือแก้ปัญหาปริศนาอักษรไขว่ ผู้ทดลองยังมีอีกหลายชุด และจะฝากครูประจำชั้นไว้ให้

๔. ติดตามผลว่าผู้รับการทดลองมีความสนใจในงานที่ทำหรือไม่ โดยตรวจสอบกับครูประจำชั้นว่าผู้รับการทดลองมาของงานเหล่านั้นหรือไม่ หลังจากการทดลอง ๑ สัปดาห์

๕. นำข้อมูลที่กำหนดเป็นดัชนีของแรงจูงใจต่อเนื่อง อันได้แก่ การเลือกแก้ปัญหาปริศนาอักษรไขว่ การใช้เวลาในการแก้ปัญหา ปริมาณงานที่ทำได้ถูกต้อง และการติดตามไปของงานจากครูประจำชั้น มาแปลงให้เป็นคะแนนในมาตราเดียวกัน คะแนนที่ได้เป็นคะแนนแรงจูงใจต่อเนื่อง และนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนแรงจูงใจต่อเนื่อง ของผู้รับการทดลองทั้ง ๓ กลุ่ม

๒. ทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจต่อเนื่องระหว่างกลุ่ม ด้วยวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยใช้ S-Method ของ เชฟเฟ้ (Scheffe)

ผลการวิจัย

๑. ผู้รับการทดลองทั้ง ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการประเมินผลงานจากครู กลุ่มที่ได้รับการประเมินผลงานจากเพื่อน และกลุ่มที่ประเมินผลงานด้วยตนเอง มีแรงจูงใจต่อเนื่องแตกต่างกัน

๑.๑ ผู้รับการทดสอบกลุ่มที่มีการประเมินผลงานด้วยตนเอง มีระดับแรงจูงใจ
 ต่อเนื่องสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการประเมินผลงานจาก ครู

๑.๒ ผู้รับการทดสอบกลุ่มที่มีการประเมินผลงานด้วยตนเอง มีระดับแรงจูงใจ
 ต่อเนื่องสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการประเมินผลงานจากเพื่อน

๑.๓ ผู้รับการทดสอบที่ได้รับการประเมินผลงานจากครู มีระดับแรงจูงใจต่อเนื่อง
 สูงกว่ากลุ่ม ที่ได้รับการประเมินผลงานจากเพื่อน

๒. : ผู้รับการทดสอบที่ได้รับการประเมินผลงานแบบภายใน คือ การประเมินผลงาน
 ด้วยตนเอง มีระดับแรงจูงใจต่อเนื่องสูงกว่า ผู้รับการทดสอบที่ได้รับการประเมินผลงานแบบ
 ภายนอก อันได้แก่การประเมินผลงานโดยวิทยากร และเพื่อนเป็นผู้ประเมิน

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า วิธีการประเมินแบบต่าง ๆ นั้นมีผลต่อวิถีแรงจูงใจ
 ต่อเนื่องแตกต่างกัน โดยที่การประเมินแบบภายนอก มีผลไปลดความสนใจในงานที่เคยทำ
 ในครั้งแรก ทำให้แรงจูงใจต่อเนื่องลดลง และการประเมินแบบภายในจะส่งเสริมความ
 สนใจในงานนั้นให้คงอยู่และกลายเป็นแรงจูงใจต่อเนื่องในเวลาต่อมา ดังนั้นในการใช้วิธี
 การประเมินผลงานเพื่อเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ จึงควรใช้วิธีการประเมินแบบภายใน
 การประเมินผลงานวิธีนี้ไม่ได้ทำให้เกิดผลงาที่แตกต่างไปจากวิธีอื่น ๆ เลย ดังนั้น วิธีการ
 ประเมินแบบภายในซึ่งเป็นวิธีการประเมินด้วยตนเอง จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด ในการ
 เลือกใช้ในห้องเรียน เพื่อส่งเสริมแรงจูงใจต่อเนื่อง ในการเรียนรู้

๒. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

๒.๑ ควรจะมีการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เป็นตัวกระทบประเภทอื่น ๆ เช่น การ
 ให้ตัวเสริมแรงประเภทต่าง ๆ และศึกษาเกี่ยวกับตารางการเสริมแรงว่าจะมีผลต่อวิถี
 จูงใจต่อเนื่องอย่างไร

๒.๒ ควรจะศึกษากับผู้รับการทดลองในวงอายุต่าง ๆ เพื่อศึกษาว่าวิธีการ
ประเมินที่ใด ทำให้เกิดแรงจูงใจต่อเนื่องแตกต่างกันหรือไม่ ในแต่ละวัย และวิธีการประเมิน
ชนิดใดที่เหมาะสมกับวัยเหล่านั้น ในการที่จะส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจต่อเนื่อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย